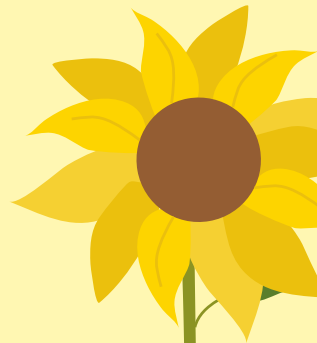
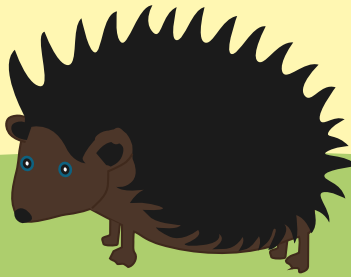

Rosalie Heimberg

IGELKOTTARNAS NYA VÄN

IGELKOTTARNAS NYA VÄN

Rosalie Heimberg

IGELKOTTARNAS NYA VÄN

© Copyright Rosalie Heimberg 2016

Text & Illustrationer: Rosalie Heimberg, [facebook.com/rosalieheimberg](https://www.facebook.com/rosalieheimberg)

Produktion & Ombrytning: Emil Widlund, www.emilwidlund.fi

ISBN: 978-952-33-0895-4

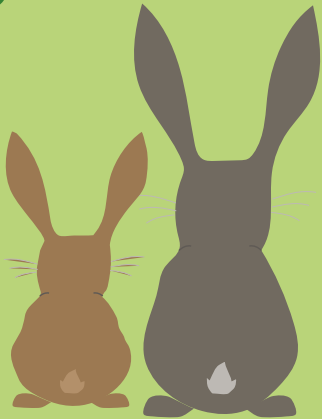
Förlag & Tryck: Books on Demand GmbH, Norderstedt, Tyskland

Snuffe, Knutte och Rufus har alltid varit bästa vänner. De leker tillsammans varje dag och hittar på roliga äventyr, ibland även små bus. Deras favoritlek är kurragömma, eftersom skogen bjuder på så många bra gömställen. De känner sig som syskon fast de har olika föräldrar. Ingenting kan skilja åt dessa vänner! Men skulle det rymmas en fjärde igelkott i deras sällskap? Är det möjligt att ta med en ny vän i lekarna efter alla dessa år igelkottarna har lekt på tremanhand? Vi ska ta reda på hur det gick då igelkotten Ludde kom med i bilden ...

Sällan hade det varit ett så stort möte bland invånarna i Lövslogen. Men en dag i juni, tidigt på morgonen, samlades djuren till ett brådskande möte. Snuffe, Knutte och Rufus tyckte att möten var tråkiga, bara en massa prat. De brukade sitta tillsammans längst bak och vänta på att snart få springa iväg och leka igen. Men idag var mötet lite mera intressant, på platsen hade det nämligen samlats många djur igelkottsbornen aldrig hade sett förut.

De nya djuren kom från en annan skog, Granskogen, som nyligen hade brunnit upp. Deras hem var förstörda av branden och deras ansikten såg bekymrade ut. Knutte, som hade svårt att hålla tyst, hade många frågor i sitt huvud och han viskade oavbrutet till Snuffe och Rufus.

”Var ska de nu då bo?” undrade han. Fru Ekorre som satt bredvid dem viftade strängt med fingret och tystade ner Knutte.

Men Knutte och de andra omtänksamma djuren behövde inte vara oroliga länge. Ledarkretsen för skogen föreslog nämligen att de hemlösa från Granskogen skulle få flytta in hos djuren i Lövskogen tills man hunnit bygga nya hem. Djuren tyckte att det var en mycket bra idé.

Så led mötet mot sitt slut och alla hittade ett ställe att vara. Barnen hade fått lov att gå och fortsätta sina lekar, djurbarnen som hade mist sina hem började stifta bekantskap med de andra barnen och snart hade alla någon att leka med! Eller?

Vid en stor gran satt en liten igelkott. Hans föräldrar hade uppmuntrat honom att gå och bekanta sig med de andra barnen, men han såg blyg och osäker ut. Ludde hette han och han var mörk och hade stora glänsande ögon.

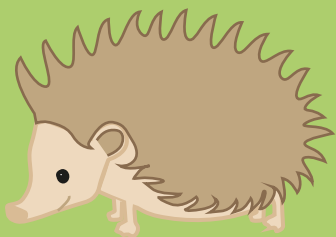
Snuffe, Knutte och Rufus lekte ett litet stycke från mötesplaten och hade så roligt tillsammans som vanligt. Ludde tittade längtansfullt mot dem men han vågade inte gå fram och fråga om han fick vara med och leka.

Snuffe var uppmärksam och lade märke till att Ludde inte hade någon att leka med. Hon berättade för Knutte och Rufus vad hon hade märkt men de brydde sig inte så mycket.

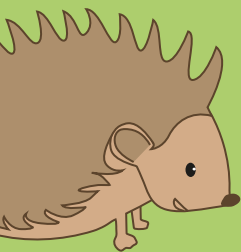
”Alltid vi tre”, påminde Rufus.

”Inte blir det roligt om vi tar med någon annan”, gissade Knutte.

Rufus och Knutte var övertygade om att Ludde nog skulle hitta någon annan att leka med. Snuffe ville också gärna tänka att det var så, och snart var de helt inne i sin lek igen.

Igelkottarna Snuffe, Rufus och Knutte är bästa vänner och leker tillsammans varje dag. De är så upptagna i sina lekar att de inte lägger märke till den lilla igelkotten Ludde som är ensam utanför. Ludde ser annorlunda ut än de andra barnen och han är en av många som tvingats lämna sin hemskog efter en skogsbrand. Hur ska igelkottarna förstå att Ludde är precis likadan som de på insidan?

ISBN 978-952-33-0895-4

9 789523 308954

